A°. 1838. N°. 102.

ZONDAG DEN 23sten DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het Schip *Phenix*, Kapt. H. L. Kaijser, van Amsterdam; hebbende 38 dagen reis.

Den 21sten, het Schip *Susanna Maria*, Kapt. J. F. Spiegelberg, van Amsterdam (laatst van Rio Janeiro); hebbende 30 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 18den dezer, de Nd. Am. Brik *Cygnet*, Kapt. C. Fitz, naar Glouchester; lading: 249 vaten Malassie.

Den 20sten, het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. Klint; lading: 472 vaten Suiker, 81 balen schoone en 5 dito vuile Katoen, 7 balen Cacao en 830 ponden oud Koper.

Idem, het Schip *Standfriesz*, Kapt. F. Feijkes; lading: 356 vaten Suiker, 41 balen schoone en 1 dito vuile Katoen; — beide naar Amsterdam.

Idem, het Schip *de Vrede*, Kapt. D. J. Wiersma, naar Rotterdam; lading: 273 vaten Suiker, 51 balen schoone Katoen en 26 balen Cacao.

Den 21sten, de Nd. Am. Brik *Spartan*, Kapt. P. Swinson, via Neder-district Nickerie naar Boston; lading: 49 vaten Malassie en diverse Plantaadje Goederen.

(In het Neder-district *NICKERIE*.)

Den 1sten October ll., de Nd. Am. Brik *Mary and Elize*, Kapt. D. D. Driskell, naar Glouchester; lading: 130 vaten Malassie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 29 October 1838.*)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, 25 *October*.

In de bijeenkomst der Tweede-Kamer van heden zijn gelezen de aanteekeningen van het verhandelde in het committé generaal, waarin beraadslaagd is over het ontwerp van adres van antwoord op 's Konings openings-rede; uit welke aanteekeningen blijkt, dat dat adres is aangenomen geworden met 38 tegen 11 stemmen.

Het adres is heden door eene commissie der beide Kamers den Koning aangeboden, en luidt als volgt:

» SIRE! Zien wij met vernieuwde droefheid steeds terug op de smartelijke oorzaak, welke ons U. M. tegenwoordigheid ter opening van onze voorgaande vergadering deed missen, aangenaam was het ons Hoogstdenzelven bij den aanvang dezer zitting in ons midden te aanschouwen, voor de eerste maal vergezeld van den erfprins *van Oranje*, een telg uit dat Huis, waaraan het heil van Nederland zoo naauw is verbonden, en 't welk wij in eene zelfde liefde met die voor het Vaderland omvatten.

» Thans, daar wij aan U. M. na de van Hoogstdenzelven ontvangene mededeelingen onze eerbiedige hulde plegtig komen aanbieden, gevoelen wij dit te levendiger. Eenparig toch sloten wij ons om den troon, toen tegen het einde onzer vorige vergadering U. M. ons kennis gaf, van de te Londen van zijnent wege ingeleverde verklaring aan de vertegenwoordigers der hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland. Wij moesten ons overtuigd houden, dat daardoor eene spoedige schikking onzer staatkundige aangelegenheden tot stand zoude worden gebragt. Billijk toch mogten wij verwachten, dat die verklaring, gegrond op de door de mogendheden zelven onherroepelijk genoemde bepalingen, tot zoodanig einde leiden zoude; en dat eenmaal regt zoude wedervaren, en aan U. M. en Hoogstdeszelfs pogingen tot bevordering der belangen van het Vaderland, en aan het zijnen Koning en zijne verpligtingen getrouwe volk. Diep smart het ons, dat op die stellig en onvoorwaardelijk gedane verklaring nog het antwoord wordt te gemoet gezien. U. M. blijft steeds de hoop voeden, dat dezelve eene uitkomst zal te weeg brengen, bestaanbaar met de eer en de ware belangen van het volk van Nederland. Mogt evenwel, ten gevolge eener onbegrijpelijke staatkunde, die hoop niet spoedig verwezenlijkt worden, dan zal U. M. ons bereid vinden, om Hoogstdeszelfs pogingen te ondersteunen, ten einde tot zoodanige uitkomst te geraken.

» Wij betuigen U. M. onzen dank voor de gegevene mededeeling, dat Hoogstdeszelfs vriendschappelijke betrekkingen met de vreemde mogendheden, sedert onze laatste zitting, geene verandering hebben ondervonden.

» Het verheugt ons, dat de in het vorig jaar met Groot-Brittanje en Pruissen geslotene tractaten aan het beoogde doel beantwoorden, terwijl wij hopen, dat de nieuwe onderhandelingen, met dezelfde oogmerken geopend, ons handelsverkeer met Duitschland meer en meer zullen verlevendigen.

» Vestigen wij met U. M. onze aandacht op den inwendigen toestand des Rijks, zoo erkennen wij dankbaar de behoeding, bij dreigende gevaren, voor aanmerkelijke schaden aan onze rivierwerken; den minder ongunstigen staat van den landbouw in het algemeen, dan de strenge winter in het nadeelig jaargetijde deden vreezen; de ruime opbrengst der visscherijen; de levendigheid in het fabriekwezen, en de bloei van handel en scheepvaart, die zoo belangrijke bronnen onzer nationale welvaart.

» Op hoogen prijs stellen wij de aanhoudende zorgen van U. M. ter uitbreiding van het onderwijs en ter bevordering van de kunsten en wetenschappen.

» Met de meeste belangstelling zien wij de goede gevolgen te gemoet van de door U. M. beraamde maatregelen, welke moeten strekken, om de wijze van verpleging en geneeskundige behandeling der krankzinnigen te verbeteren, en verheugen ons in de onafgebrokene zorg van U. M. voor de meer doelmatige inrigting in het beheer der gevangenissen.

» Bij den regelmatige gang van het binnenlandsch bestuur moet alles zamen werken tot bevestiging en uitbreiding van den algemeenen welstand.

» Wij verblijden ons over den voldoenden staat onzer overzeesche bezittingen, welker bloei in zoo naauw verband staat met dien des Vaderlands, en dat de nieuwe inrigtingen aldaar aan de verwachting blijven beantwoorden.

» Eere zij aan het indische leger, dat onder vele bezwaren met vernieuwden moed en volharding, ook door de vermeestering van Bonjol, medewerkte, om het gezag van Nederland in die gewesten meer en meer te bevestigen.

» De verwijderde bezittingen des Rijks deelen mede in de gezindheid, waardoor al wat zich Nederlandsch noemt, aan Uwe Majesteit en zijn Huis is verknocht. Geenszins betwijfelden wij, of de jonge Prins, Uwer Majesteits derde kleinzoon, zou daarvan in het Oosten, gelijk in het Westen, de streelende blijken ondervinden.

» Met genoegen ontvingen wij van Uwe Majesteit de verzekering, dat bij de regelmatige inning der belastingen de staatsuitgaven door de inkomsten gedekt worden, en het openbaar crediet gehandhaafd blijft.

» Wij zullen de ontwerpen van wet, betreffende de geldelijke aangelegenheden van den Staat, door Uwe Majesteit aangekondigd, met zorg onderzoeken, zoowel in het belang der schatkist en hare noodzakelijke behoeften, als in dat der schatpligtigen.

» De voorstellen tot verbetering van ons muntstelsel zien wij met verlangen te gemoet.

» Ook de voordragt van een met de zeden der natie strookend strafwetboek zal onze hoogste belangstelling opwekken. De invoering van hetzelve is eene dringende behoefte. Daarmede zal weder eene belangrijke schrede gedaan zijn tot de voltooijing der nieuwe wetgeving, wier inwerkingbrenging, overeenkomstig den wensch der natie, na vele voorbereidingsjaren en gemeenschappelijke werkzaamheden van haren Koning en vertegenwoordigers, tot een blijvend gedenkteeken zal strekken van U. M. regering en nog voor latere nageslachten, zoo wij hopen, heilzame vruchten dragen.

» Bij den aanvang van deze onze vergadering gevoelen wij ons met denzelfden ijver bezield, om, op het ingeslagen spoor voortgaande, met U. M. in gemeen overleg werkzaam te zijn tot alles, wat aan het heil des Vaderlands bevorderlijk kan wezen. Met vertrouwen verbeiden wij op die vereenigde pogingen den zegen des Allerhoogsten".

Na de voorlezing van dit adres, heeft Z. M. hoofdzakelijk daarop geantwoord, dat het Z. M. aangenaam was, weder in dit adres de betuiging te hebben mogen ontvangen van de opregte deelneming der Staten-generaal in alles hetgeen Zr. Ms. Huis aangaat; dat het Z. M. ook tot groot genoegen strekte, de verzekering te mogen ontvangen, dat de Staten-generaal bereid zijn de pogingen te ondersteunen, welke door hoogstdenzelven worden aangewend tot bereiking eener uitkomst uit de tegenwoordige staatkundige verwikkelingen, bestaanbaar met de eer en de ware belangen van het Vaderland; en dat Z. M. hoopte, dat God zijnen zegen zou geven op die pogingen, en de bestaande eensgezindheid steeds zou doen strekken tot bevordering van den bloei en de welvaart, tot het heil des Vaderlands.

FRANKRIJK.

PARIJS, 22 *October*.

Voor eenigen tijd heeft men aangekondigd, dat het aan de prinses *van Beira*, en aan den oudsten zoon van *D. Carlos* gelukt was, om zich ongemerkt uit Salzburg naar Frankrijk te begeven, en ongehinderd de grenzen over te trekken en den spaanschen bodem te bereiken. Van de ministeriële zijde wordt nog, op grond van de jongste berigten van de grenzen, aan de echtheid van dit berigt getwijfeld; doch de legitimisten houden staande, dat het allezins op de waarheid is gegrond, en vermelden onderscheidene bijzonderheden, nopens de wijze, op welke de genoemde vorstelijke personen de

waakzaamheid der fransche politie zouden zijn ontsnapt.

Naar luid hunner opgaven, is de zoon van *D. Carlos*, de prins *van Asturie*, volgens de Carlisten, de eerste geweest, die de grenzen is gepasseerd, en wel aan de zijde van Urdax, en heeft de prinses de verdere reis niet aangenomen, dan nadat zij in 't zekere onderrigt was, dat haar neef zich in veiligheid bevond.

De liberalen schijnen het 'er voor te houden, dat de prinses en de zoon van *D. Carlos*, op de vermoedelijke erfgenaam zijner regten op de spaansche kroon, in de daad in Spanje zijn aangekomen. Zij voegen 'er bij, dat de prins verzeld wordt door een legaat van den Paus, voorzien van de noodige instructien, om het hof van Rome bij den pretendent te vertegenwoordigen. Zij oordeelen, en niet ten on regte, dat, indien het een zoo wel als het ander bevestigd mogt worden, de zedelijke invloed van *D. Carlos* daardoor in eene groote mate zoude zijn vermeerderd; eensdeels omdat de prinses bekend staat als eene vorstin van veel doorzigt en een standvastig en welberaden karakter, en omdat de jonge vorst, zijn 21ste jaar hebbende bereikt, altijd, bij een onverwacht overlijden van *D. Carlos*, een punt van vereenigig voor zijne partij kan blijven; en anderdeels, omdat het besluit des Pauzen, om, in zeker opsigt, de regering van den pretendent als wettig te erkennen, denzelven een grooten invloed op de bevolking in 't algemeen zal verzekeren. — Zij beklagen zich hoogelijk, dat het bewind van Koning *Philips* de constitutionele regering van Spanje niet krachtdadiger heeft ondersteund, en verzekeren, dat Zr. Ms. bewindslieden zich reeds vleijen, dat, als *D. Carlos* de bovenhand mogt bekomen, hij deze omzigtigheid zoude weten te waarderen.

Den 25sten. — De infante Donna Maria Theresia de Braganza en Bourbon, prinses van Beira, is in het jaar 1793 geboren. Sedert zij ten tijde der cholera de Sardinische staten had verlaten, leefde zij met de kinderen van Don Carlos te Salzburg. Zij is reeds door procuratie en eene pauselijke vergunning gehuwd met haren oom en zwager Don Carlos, die in 1788 is geboren. De oudste zoon van Don Carlos, bij de Carlisten bekend onder den naam van prins van Asturie, een titel die in Spanje altijd aan den regtstreekschen erfgenaam der kroon toekomt, is geboren 31 Januarij 1818; zijn naam is Carel Lodewyk Maria. Hij heeft nog twee andere broeders, die echter in Duitschland zijn gebleven. De Abt Amat, legaat van den Paus, welke haar verzelt, heeft, naar men zegt, onder Ferdinand VII te Madrid de betrekking van secretaris des Pauselijken nuntius vervuld. Sedert het jaar 1822 heeft men de Prinses van Beira in Spanje altijd aangemerkt als het hoofd der absolute partij, die ook nu den Pretendent ondersteunt. Zij ontving de leiders dezer partij in hare nabijheid; zij bood de aanmatigingen der Napelsche partij tegenstand, welke in 1829 door het huwelijk des Konings met de tegenwoordige Koningin Christina het overwigt verkreeg en zich door de Spaansche hoflieden uit de gematigde school grootelijks versterkte; zij verwierf van Ferdinand VII de erkenning van Don Miguels gezag, in spijt van Frankrijks en Engelands tegenstand; zij, de Prinses van Beira, was het eindelijk, die den minister Calomarde tot in 1830 beheerschte.

DUITSCHE POST.

FRANKFORT, 20 *October*.

Het Dagblad van Augsburg behelst een berigt uit Konstantinopel, 26 September, waarin nopens den stand der staatkundige aangelegenheden hoofdzakelijk de volgende bijzonderheden worden medegedeeld: »Meenende te bespeuren, dat Rusland zich aansloot aan zijnen aartsvijand, *Mehemed-ali*, heeft de Sultan stappen gewaagd, die onmiskenbaar van eenen tegen Rusland vijandigen aard zijn. Na eene halfjarige verwijdering, gedurende welken tijd de heer *Rückmann*, als russisch zaakgelastigde te Konstantinopel, de belangen zijner regering eenigzins verwaarloosd schijnt te hebben, is nu de heer *de Boutenieff* op zijnen post teruggekomen, en heeft hij terstond zich beijverd, om den verloren grond te heroveren. In de eerste plaats moest hij den Sultan geruststellen omtrent de betrekkingen van Rusland tot *Mehemed-ali*, en hierin schijnt hij gedeeltelijk geslaagd te wezen. Hetgeen geschied was en niet zoo dadelijk weder vernietigd kon worden, heeft men niet luide willen afkeuren. Daarom neemt Rusland de houding aan, als of het de met Engeland geslotene handelsovereenkomst half en half goedkeurt; in de hoop van op deze wijze eenige bepalingen van dat tractaat, b. v. met betrekking tot Egijpte, te doen vervallen. Wat het Donau-kanaal aangaat, de onlangs gemaakte verordening is niet in eenen voor Rusland beleedigenden vorm vervat, want nadat te voren was aan de Donau-stoomboot-maatschappij het herstel van het bedoelde kanaal, 't welk ten tijde der Romeinen reeds bestond, toegestaan. Wat verder het gewigtigste van allen, de tusschen de Porte en Engeland geslotene alliantie tegen Perzie, betreft, deze zaak was reeds zoo ver gekomen, dat men in de goed onderrigte kringen daarvan sprak als van iets, 't welk reeds werkelijk bestond; doch voor dat het tot eene onderteekening gekomen was, begon de Porte zich te bedenken; zij verlangde eenig uitstel, om zich te beraden, en nu zal er waarschijnlijk van die alliantie niets worden. Rusland schijnt nu het vrogere evenwigt gedeeltelijk hersteld te hebben. Nu echter is eene nieuwe worsteling begonnen, wegens de benoeming van eenen minister van buitenlandsche zaken, in plaats van *Reschid-pacha*; Engeland wenscht, dat deze staatsman in die betrekking zal behouden worden; Rusland daarentegen verlangt de benoeming van *Aakif effendi*. Waarschijnlijk zal noch de een noch de ander, benoemd worden. — Uit den geheelen stand van zaken blijkt, dat de vrees voor oorlog, zoo niet geheel verdwenen, ten minste verminderd is; vooral nu dat ook de Schach van Perzie zich genoopt heeft gevonden, om meer naar Engeland te luisteren."

Den 22sten. Het den 3den Julij jl. tusschen Oostenrijk en Engeland geslotene verdrag van handel en scheepvaart wordt thans door het Oostenrijksche regeringsblad bekend gemaakt. Volgens dat verdrag zullen voortaan de schepen van het eene dier landen in de havens van het andere aan geene andere regten onderworpen zijn, dan de nationale, en de wederzijdsche voortbrengselen op gelijken voet worden toegelaten. De haven aan den Donau tot en met Galacz worden ten dezen gelijk gesteld met de Oostenrijksche havens; de voortbrengselen van Afrika en Azie, in Oostenrijksche havens aangebragt en van daar met Oostenrijksche schepen regtstreeks naar Engeland vervoerd wordende, zullen beschouwd worden als met Engelsche schepen uit Oostenrijksche havens ingevoerd. Het verdrag is voor den tijd van 10 jaren gesloten.

Den 23sten. — [*Uit bijzondere brieven.*]

» De hoop op eene toetreding van Oostenrijk tot de duitsch-pruissische tol-vereeniging is nu geheel vervolgen door het tusschen genoemde mogendheid en Engeland geslotene verdrag van koophandel en scheepvaart. — Tusschen de onderscheidene Staten van de oostenrijksche monarchie bestaan nog altijd tol-linien, tot welker opheffing de regering nog geenszins schijnt te kunnen overgaan. Ondanks deze tol-linien en de hooge regten, waardoor de inlandsche fabrieken steeds beschermd worden, is het leven in Oostenrijk over het algemeen minder duur dan in de overige Staten van Europa.

» Prins en Prinses *Christiaan* van Denemarken hebben gisteren en eergisteren bij de heeren *von Rotschild* het middagmaal gebruikt. — De agent van genoemd handels-huis, de heer *Weisweiler*, wordt wel eerstdaags hier uit Madrid verwacht, toch zal, naar men meldt, spoedig derwaarts terugkeeren.

» De geld-schaarschheid, welke in den laatsten tijd hier bespeurd werd, en welke voornamelijk aan groote verzendingen naar Zwitserland wordt toegeschreven, vermindert thans.

» De wijn-oogst in deze streken valt zeer gering uit, doch, wat de hoedanigheid betreft, gunstig."

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.